

A preventív tevékenység fejlesztési lehetőségei a képzés rendszerében

1. A prevenció értelmezése keveredik a korrekcióval és a rehabilitációval összevont megelőzéssel. Ez az oka annak, hogy pl. a drogprevencióval kapcsolatban álló intézmények, alapítványok, ambuláns kezelőhelyek, önségítő csoportok abban érdekeltek, hogy forrásokat nyerjenek el saját tevékenységükhöz. Az is ezt a törekvést erősíti, hogy van olyan központi támogatást pályázati rendszerben kihelyező intézeti hely, amelyik fenntartja a prevenció érdekében működő forráshiányos kezdeményezéseket. – Alapvető változást az hozhat, ha sem a korrekcióval, sem a rehabilitációval kapcsolt preventív hivatkozásokat nem helyezük a tényleges preventív tevékenység elé, amelyik nem függ a korrekciós vagy rehabilitációs célok elérésétől.

2. A képzés gyakorlatát támogató intézmények olyan gyakorlati szempontból fontos tevékenységet folytatnak szinte kizárólag, amelyek a minden mástól független tényleges prevenciót figyelmen kívül hagyják és jogilag szabályozott figyelmüket kizárólag a korrekciós vagy részben rehabilitációs helyzetekre fordítják.

3. A képzés nagyrendszerében a fiatalokkal foglalkozó felnőttek képzettsége a prevenció területén nem célzott tevékenység, hanem inkább mellékes, egyéni érdeklődésből fakadó irányultság eredménye. Természetesen az iskolákban, egyetemi műhelyekben pszichológusok, iskolapszichológusok stb tevékenysége fellelhető, de általánosan nem mondható és nem a teljes rendszerszerre kiterjedő, inkább esetlegesen teljesülő megvalósulása a központi helyes célkitűzésnek.

4. Ahhoz, hogy a képzés intézményeiben legalább egy prevencióra képzett személy is dolgozzon, olyan képzésre van szükség a nevelőképzés, tanárképzés rendszerében, ahol asszisztens fokon a „preventív felelősség” és mesterfokon a „preventív tudatosság” tárgyában legyen követelmény az eredményes felkészülés a diploma megszerzéséhez.

5. A „preventív felelősség” diszciplína új képzési tartalom a képzés egészében. Tartalma elsősorban arra irányul, hogy az emberi méltóság három legfőbb tényezőjét vegye nagyító alá a prevenció szempontjából. A szabadságot, a személyes fejlődés és érett döntés érdekében, szemben a függőségekkel és kényszerekkel, az ésszerűséget az értelmes tevékenység érdekében, a lelkiismeretességet a felelős és a tudatos cselekvés érdekében.

6. Ha lesz elegendő felkészült nevelő és tanár intézményeinkben, elvárható lesz, hogy a preventív szakmai hatásgyakorlás országos eredmények elérését támogassa a képzés rendszerében, az iskolarendszerben.

7. A jogrendszer támogatása ki kell hogy terjedjen mind a meglévő preventív tevékenység jogosultságokkal ellátott lehetőségeinek kiszélesítésére, mind új professzionális tevékenységek lehetővé tételére.

8. Vannak, akik saját területük preventív lehetőségeit igyekeznek megteremteni, és ha lehet, a társadalmi igényekhez igazodva kiterjeszteni. Ezek az elszigetelt törekvések a preventív folyamatok professzionalizálódásának korszerűségét jelzik. Arra törekedni érdemes a képzés rendszerében is, hogy a nevelés és a tanítás területén a prevenció jogilag megalapozott professzióvá lépjen elő.

9. A VII.kongresszust követően világszerte új helyzet állt elő, melyben nem a prevenciótörténet szövevényes, összefonódásokat kibogozó, vagy inhibíciós szakpolitikákat mérlegelő folyamatait analizáló tevékenységre van szükség, hanem az új módszerek, eszközök és formák emberi méltóságot szolgáló alkalmazásának megvalósítására. A ma tapasztalható törekvések, hasznos kezdeményezések sorába szeretnénk felsorakozni, amikor a prevenció szakosztály tagjaival és meghívott előadóival ebben a munkában a 'prevenció felelősség' és a 'prevenció tudatosság' témákban diszciplínák létrehozásán dolgozunk.